

תורה אור השלם

לשרה ולבקתיה:
בראשית כ ב
5. וְלִשְׁרָאֵל אָמַר בָּנָה
בְּנִתְיָה אֲצֹל בְּקָפֶל לְאַחֲרֵיךְ
הַבָּנָה וְלִבְנָתָה עַל יְמִינֵךְ
לְלִבְנָתָה אָשָׁר אָזְרָה כִּי
וְבָנָתָה בְּרָאשית כ ד
6. וְלִדְעָה יְהֹוָה יְצָקֵח
וְהַכְּנִית עַזְיָן מִרְאַת
וְקָרָא אֶת שְׁמוֹ וְיִזְכְּרֶה
הַגּוֹל וְיִאֱמֹר אַלְיָה בְּנֵי
וְיִאֱמֹר אַלְיָה הָנִי
בְּרָאשית כ ו
7. כִּי יִתְן אִישׁ אֶל רְעוּאָת
בְּקָפֶל אוֹ בְּלִימָד לְמֻבָּרָךְ
וְגַג מִבְּרַכְתָּה אֲשֶׁר אָמַר
עַזְיָן הַבָּנָה שְׁלָשָׁה
שָׁקִים: שְׁמוֹת כ ב

רבינו הונאנל (הונשך)
השיעיה מושם גם
משפהה. ור' יוחנן אמר
מן פסוק לאו שוא חאה כהן.
לכז' בכתבייה, גונה נמי
הכי הבנו פצעני אמר לו'
יש שן שנחאה לאלו
ריש לאו שוא חאה קרי. קרע-
סוטני עבר די חיין.
וירגנץ ליטרוי ליטרוי לאו
לקרען לאו לאבד ולא
להלך תלמידין. ופיך מונגיון
מונגיון אהאות לדייה
מעקורי אבorthה טריהו
ורבער ימי אמר לה תלויין,
שמנציא ר' ברה נהייה פיך
בשימורה מעיקרה פיך
חיב. ברתא היבבה
נהלה מעיקרא בתורת
קיינה ולא
שמעורה. הדוח ארגנטק
דיניק דיניק דיניק ר' בר סוף
לגבוי והדוח גבראו ואפש
בריה ואיגניז. חביבה ר' בר
יוסף שללומי מושם דעני
דפוס דיניק דיניק מוקן קזין
להו וכוכאל כל כהן חולקין
בשם מופך לאו, פיכ' א-
עינוי להקל לעניינים. אבל
עינים עשרים חוליק
יעיר לבר ברכבייה

ר' יוחנן אמר יש לאו שהו
סכל ליפילו נער:
מישום פנים משפחה. ומכן
גילדת הקפיטלים:

וממלך לפ' ולכמגי למיכס מפליין מן פיעק פאייה.
ל' ממן שמהל פטור: יכו אוכידי. וככימל ג' מקטי
הנה א נכי שלוח מלאר לפניך לשמרך
בדרכ א' רבא לרבה בר מר' מנא הא
AMILTA דאמרי אונשי בהר מר' ניכמי צבי
(6) משך א' לדכתיב ²וגם לוט החולך את
אברם היה צאן ובקר ואהלים אמר רבנן
(5) האמושר דין על חבירו הוא עונש חילקה
שנאמר ³ותה אמר שר' א' אברם חמס עלייך
וכתיב ⁴ויבא אברם לספוד לשורה ולכבותה
והני מייל' בדאית ליה דינא באירוע אמר
רבי יצחק אוי לו לצעוק יותר מן הנצעק
תניא נמי הבי אחד הצועק ואחד הנצעק
במשמע אלא שמהרין לצעוק יותר מן
הנצעק ⁵ואמר רבי יצחק לעולם אל תהי
קללת הדימות קלה בעיניך שהרי אבימלך
קלל את שרה ונתקיים בורעה שנאמר ⁵ הנה
הוא לך בסota עינים אמר לה הויל וכסית
מנני ולא נילת שהוא איש וגמרת אליו
הצער הוה יהי רצון ⁶ שישו לך בני כסוי
עינים ונתקיים בורעה דכתיב: ויהי כי זקן
ישראל והכחין עיניו מראות אמר רב' אביהו
ילעלום יהא אדם מן הנרדפן ולא מן
הרוידפן שאין לך נרדף בעופות יותר מתרומים
ובני יונה והכשירן הכתוב לגבי מובה:
האומר סמא את עני כו': אל' רב אסי
בר חמא ⁷ לרבא מא שנא רישא ומאי שנא
סיפא אמר ליה רישא לאפי שעין אדם מוחלט
על ראש אברם א' וכי אדם מוחלט על
צערו דתניא הבני פצעני על מנת לפטור
פטור אישתיק אמר רב ששת מושום פגם
אמר ליה הבי אמר רב מיד' שמעך לך בהא
פגם משפחה איתמר ר' אוישעיא אמר מישום
מוחלט על ראש אברם שלו רב' יוחנן אמר
יש הן שהוא כלאו ורש לאו שהוא כהן
תניא נמי הבי הבני פצעני על מנת לפטור
ואמר לו הן הרי יש הן שהוא כלאו קרע את
כסותיו על מנת לפטור ואמר לו לאו הרי

הדרן עליך החובל

הנְּצָרָה

הנני בדרכנו של שול שנות קפנין שעוזו לו מגרעינו הוגז ולא יונטו לאשנורבה לאדם גדווש הרבי עלי רב חנוך חיילוק

מסורת הש"ם

כט' נטמו.

הגהות הב"ח

מוהך רשיי
וגם ללוֹת הַחֲולֵךְ אֶת
אָבָרִים. וְגַם סְפִילָה נָלֵךְ,
סְלִיכָה עַשׂ מְלָכָה
(בְּאַשְׁר יָגַע). הַמּוֹסֵר
כְּלֵד עַל חֲבֹרוֹ. כַּא
(כְּלֵדָה מִן) טָפָט
כְּבִיעַ וְכִינָה, וְחוּלָסָה כָּלֵס
לְלָמָד קָמָה שִׁיעָנָה חַזְיוּעָן
יְלִוָּוּ (רוּה, ט). וַיַּבְאַ
אָבָרִים וְגוֹ. קָמָה קְנָל
הַמְּסָה (ט).
הרבי טולח החובל

רביינו חננאל
אמר ר' אבהו לעוולם יהא